

LIPA CURA

Ika:

*Uj... uj evo nan je, evo,
dobro nan došla,
bijo je i zeman,
sve se ugnječkalo.*

*(Viče Ika,
noseći vriću suve ditaline iz pojate,
kravi u štalu)*

Kate:

Ma koga to spominješ, Ika?

Ika:

*Evo nan naše lipe,
krilate,
vridne cure.
Naše zdrave, dalmatinske bure.*

*Stotinu ruku ima,
u svakoj metla.
Mete li, mete.
Razliće se na sve strane,
ni u čoši trun prašine ne ostane.*

Istra smrad,
svaki suvi list s grane omane.
Nebo zacakli i razbistri.
Zrak zamodri.
Učini likovitin.

Draga je ona meni,
neka je Bog blagosovi.

Kate:

Ma te belaj š njon odnijo,
ne pantin vaku buretinu.
Juta i opaka.
Rasušila mi vučiju.
Oblizala čanjak.
Svu me okočenila.
Ne meren prste opružit,
sva san okočenila.
Uši mi zaglušila.

Zavukla mi se u punparice,
rek bi da san gola.
Ispo onoga jasnoga, popločana krova
ko piščajka pišči.
Razniće ploče, raskri kuću,
di ćemo unda glavu zaklonit?

*Zemju vije, natrunila mi oči.
Ne meren o nje ni po putu odat.
Ustranu me tura,
ko pijana teturan.
Još će me u koji zid zamlatit.*

*More me u zrak digni
i ko zna di odni.
Ko ka su Picilu
zgrabile i odnile vile
u cetinske stine.*

*Ne znan s čega je valisaš.
Nek ide u goru,
jal' u vodu,
jadrnomu svitu neka ne priti.*

Kate:

*Bandaj ti, bandaj.
Ja san sritna ka bura k nami svrati.*